

[Handelsministeren.]

år i FN's søfartsorganisation, IMCO, hvor man forbereder en international konference herom i 1977. Bl. a. har man foreløbig færdiggjort forslag til de minimumskrav, der skal stilles til ubefarne matroser. Disse krav ligger noget lavere end dem, jeg nu stiller forslag om.

Spørgsmålet om uddannelse af søfarende er ikke drøftet inden for EF, og der er intet, der tyder på, at det vil blive taget op i den nærmeste fremtid.

Spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelserne i sønæringslovforslagets §§ 19, 20 og 25 er forenelige med princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for EF og med reglerne om det fællesnordiske arbejdsmarked, har været forelagt arbejdsministeriet, som er af den opfattelse, at dette er tilfældet.

Lovforslagene får ingen øjeblikkelige statsfinansielle eller statsadministrative konsekvenser, og jeg tillader mig at anbefale dem til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om elforsyning*.

Det foreliggende lovudkast tilsigter sammen med det af undervisningsministeren samtidig forelagte lovforslag om atomanlæg m. v. at tilvejebringe et lovgrundlag, hvorigennem man kan sikre det nødvendige samfundsmæssige indseende med udviklingen inden for elsektoren, således at landets elforsyning til stadighed kan indpasses i landets samlede energiforsyning på en hensigtsmæssig måde.

En række forhold nødvendiggør efter regeringens opfattelse, at man fra folketingets og regeringens side sikrer sig et videregående indseende med udviklingen inden for landets elforsyning, end det hidtil har været påkrævet.

I den kommende tid må der tages stilling til en række principielle og for samfundet vidtrækkende problemer inden for elsektoren, problemer af en sådan art, at ansvaret herfor rettelig kun kan bæres af de politiske instanser folketing og regering. Jeg skal kort omtale enkelte af disse centrale problemer.

Landets samlede energiforsyning, som igennem de seneste årtier har været en relativt ukompliceret affære, er nu blevet så

problemfyldt, at en overordnet politisk styring og hermed et politisk ansvar må anses for nødvendigt. Heraf følger også, at Danmark for sin totale energiforsyning nødvendigvis må deltage i et vidtgående internationalt samarbejde, hvor man for at opnå de tilsigtede fordele også må påtage sig forpligtelser, som kun vil kunne indfries, såfremt man fra politisk side kan øve en afgørende indflydelse på udviklingen. Denne konsekvens af udviklingen på energiforsyningsområdet har derfor aktualiseret sig ikke blot for Danmarks vedkommende, men også for andre vestlige lande, hvor de politiske instanser må sikre sig en afgørende indflydelse på udviklingen.

Dernæst vil jeg pege på, at uanset hvordan udviklingen former sig på elforbrugets område, bliver meget betydelige investeringer nødvendige i kraftværker og transmissions- og distributionsanlæg i kommende år. De beløb, der her er tale om, er af en sådan størrelsesorden, at de ressourcemæssigt og valutarisk må indpasses som et led i landets samlede politik på investeringernes og valutaforbrugets område.

Videre vil jeg nævne, at folketing og regering inden længe må tage stilling til, om landets elforsyning fremover skal baseres alene på konventionelle kraftværker, eller om Danmark som andre vestlige lande må basere en del af forsyningerne på elkraft fremstillet med kernebrændsel. Afgørelsen heraf kan efter regeringens opfattelse kun træffes af folketinget, bl. a. som følge af de vægtige sikkerheds- og miljømæssige problemer, der knytter sig til anvendelsen af kernekraft. Afgørelsen må træffes på grundlag af en samlet vurdering af disse hensyn sammen med de hensyn af forsyningsmæssig, valutarisk og pris- og omkostningsmæssig karakter, som også må være vægtige ved udformningen af landets samlede energipolitik. Undervisningsministerens lovforslag om atomanlæg m. v. og lovforslaget om elforsyning vil efter regeringens opfattelse udgøre det grundlag, på hvilket det vil være muligt for folketinget at foretage den samlede vurdering og afvejning af disse forhold. Beslutning om indførelse af kernekraft bør kun kunne ske ved folketingsbeslutning som forudsat i undervisningsministerens lovforslag.

Regeringen er klar over, at en række forudsætninger må opfyldes, før folketinget kan